

Lucille Gilling

ALDERDOM

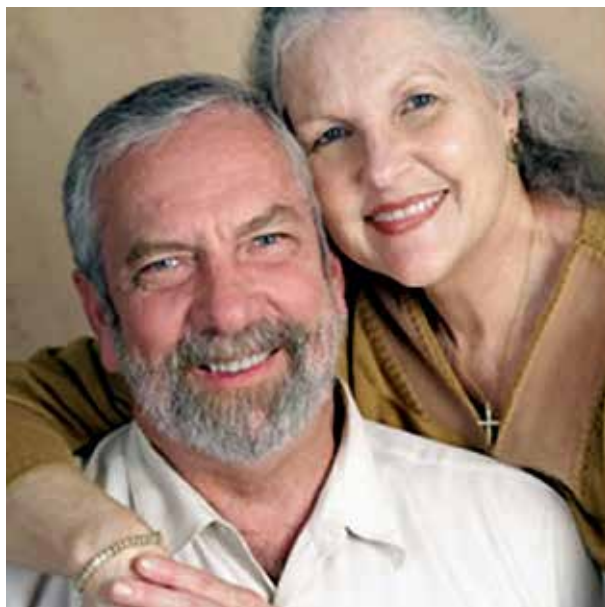
- et erfaringsområde

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

ALDERDOM - et erfaringsområde

Lucille Gilling

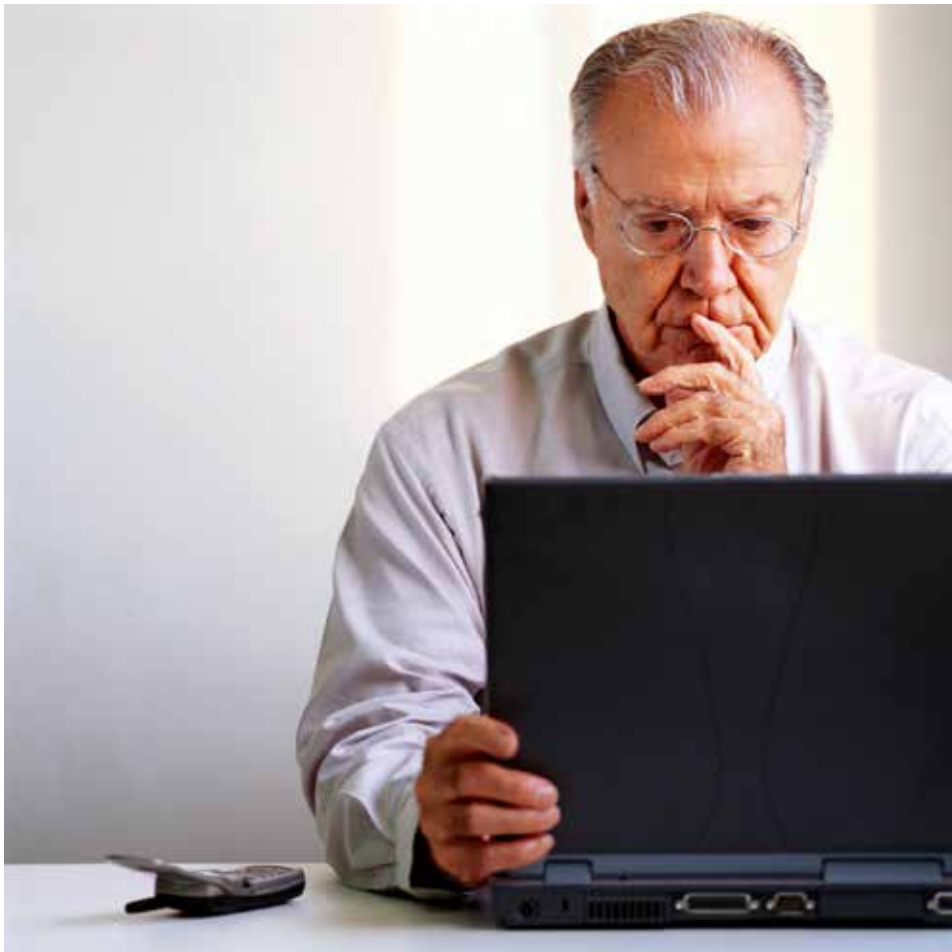
VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

ALDERDOM

- et erfaringsområde

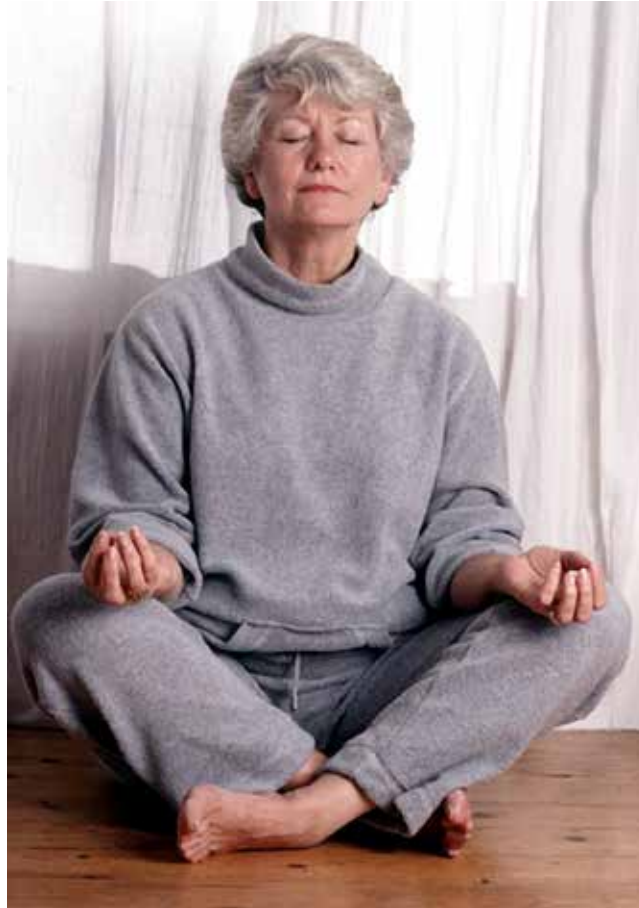
Af Lucille Gilling
Fra *The Beacon*

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Teknologiskræk

I en tid, hvor menneskeheden er stærkt optaget af højteknologiske opfindelser, og hvor alle ustandselig bliver præsenteret for nye ideer, er der mange mennesker, som – selvom de er bevidste om disse globale forandringer – til en vis grad bliver forvirrede og frustrerede over hastigheden i den accelererende teknologiske udvikling. Denne gruppe, der primært består af gamle, seniorer, ældre – eller hvad de normalt kaldes – søger måske efter den "basale fornuft", eller de længes efter de såkaldte gode gamle dage, hvor tempoet var lavere og teknologien overskuelig. Denne aldersgruppe har imidlertid haft stor gavn af den teknologiske og sociale evolution, for aldrig har den ældre generation tidligere i historien fået så stor opmærksomhed som nu. De ældre borgere er stort set i trygge hænder, mens de kæmper for at finde sig til rette i denne periode med forandringer og forsøger at flyde med strømmen.

Fire opgaver

Den tibetanske mester Djwhal Khul omtaler fire områder, der kan være nyttige, når ældre mennesker forsøger at forholde sig til nogle af disse problemer:

- 1) Lær at holde fokus i hovedet ved hjælp af visualisering og meditation, og derved benytte pandecentret (ajna-centret) til at lede tankeenergi ind i de daglige rutiner.
- 2) Lær at tjenestearbejdet skal komme fra hjertet og vær opmærksom på at varetage egne sager snarere end at tage sig af andres opgaver.
- 3) Lær i forbindelse med indsovningen at fastholde bevidstheden i hovedet. Bevidstheden skal holdes ubrudt indtil overgangen til astralplanet er gennemført. Det vil måske blive betragtet som en hjerneaktivitet, men man skal visualisere stråler af lys, der strømmer ind i auraen og renses og forædles den med rene, krystalklare farver. (Sjælen vil vælge de passende farver). Det vil medføre, at motiver og følelser forædles. På tidspunktet for overgangen fra astralplanet til mentalplanet er der behov for øget opmærksomhed. Forsøg derfor at lade dagens aktiviteter glide i baggrunden.
- 4) Når kroppen begynder at ældes, er der nogle gange et øget søvnbehov på trods af, at sundhedseksperter påstår, at mindre søvn er af det gode. For meget søvn dræner det æteriske legeme og kan medføre energitab. For meget kontakt med andre mennesker kan også dræne det æteriske legeme for vitalitet. Imidlertid kommer ægte vitalitet fra sjælen.

Nogle gange vil en aldrende aspirant/discipel efter mange års tjenestearbejde føle, at han/hun nu er kommet i en situation, der kan opfattes som statisk. Forklaringen er, at en bestemt type viden bremses, for den fysiske krop er ikke længere stærk nok til at modtage den. Et menneske, der har studeret åndsvidenskab i mange år ved, at man ikke skal vente på, at sjælen sætter en eller anden aktivitet i gang. Dette menneske ved, at opbygningen af antahkaranaen (forbindelsen til sjælen) primært er en opgave for personligheden, men processen understøttes af sjælen med respons fra triaden (ånden). Erfarne disciple ved, at de ikke kan læne sig tilbage og vente på, at indre oplysning opstår af sig selv.

Intelligent forståelse

I årenes løb har det enkelte menneske erfaret stadier, der har afdækket forståelse, bearbejdelse, påskønnelse og søgen, og det er begyndt at forvandle viden til visdom. Det menneske, der ikke fungerer på mentalplanet, opnår ikke visdom i kraft af mange leveår. Selvom discipelen har skabt et fundament for en god karakter og intelligente handlinger, er der stadig noget endnu højere og mere subtilt, der skal opbygges på mentalplanet.

Kundskab skal afløses af intelligent indsigt. Det betyder i virkeligheden, at man skal deltage aktivt i det guddommelige skabende arbejde gennem meditation, studie og tjenestearbejde, for den kreative ide skal omsættes til et potentielt ideal. Og derefter skal idealet udfoldes og realiseres i en eller anden form på det fysiske plan. *For en discipel findes der ingen pensionsalder.* Der er ingen hvilepause i disciplens arbejde. Eksempelvis dikterede Alice A. Bailey breve indtil kort tid før sin død.

Virkeliggørelse

På trods af at det skrøbelige instrument, som den aldrende discipels fysiske krop efterhånden er blevet til, skal tjenestearbejdet fortsætte, for erfaringerne er et værdifuldt bidrag til det store tankereservoir. *Fred* var målet for den atlantiske discipel. *Virkeliggørelse* er målet for den ariske discipel (atlantisk og arisk refererer til bevidsthedsstadier og *ikke* til biologiske faktorer). Nutidens discipel uddannes i og tilpasser sig nye tilstande. Virkeliggørelsen, som er udtryk for forståelsen af foreningen af ånd og stof, skal opretholdes for enhver pris, for det er kernen i al fremtidig uddannelse, fastslår Djwhal Khul. Jo nærmere man kommer virkeliggørelsen, jo tydeligere bliver konceptet – punktet i cirkelens midte og periferien udgør en enhed. Virkelighedens vej medfører en indstrømning i og en forening af ens egen "flammende natur" med "Universets mentale ild". På denne måde afsløres tingene for mennesket, og visioner ses og høres.

Lidelse, ensomhed og død

Ældre mennesker er disponerede for tre typer af frygt: *Lidelse, ensomhed og død*. Men først skal den grundlæggende årsag til frygt defineres. Det siges, at selvom man kunne blive ført langt tilbage i solsystemet, ville man ikke blive i stand til at finde et intelligent svar, for det er alene den avancerede indviede, der var i stand til at opfatte frygt. Frygt er skjult i stoffet og kommer til udtryk på astralplanet. Både kendte og ukendte årsager til frygt tapper energi og devitaliserer yderligere det fysiske legeme.

Lidelse

Djwhal Khul fortæller, at lidelse stammer fra menneskets bundethed til den fysiske verden, til mennesker og til steder – plus bundethed til sandhed. Hensigten med lidelse er mangfoldig, og den fører menneskesjælen ud af mørket og ind i lyset – ud af slaveri og ind i frihed – ud af dødsangst og ind i fred.

Ensomhed

Ensomhed findes overalt, men når man forstår, at alle mennesker er omgivet af usynlige hjælpere og venner, er det muligt at træde ind i lyset, når man engang er blevet uddannet til det. Så bliver omgivelserne fyldt med kærlige væsener, og følelsen af isolation vil tone bort.

Hvad angår ensomhed skriver Djwhal Khul af egen erfaring:

"Jeg ... forsøger at forsikre mine medpilgrimme om, at sansernes for-gængelighed kun er ubetydelig og uden værdi i sammenligning med belønningerne her og i det liv, der venter det menneske, der prøver at sammensmelte sin dagsbevidsthed med sin sjælsbevidsthed. Dette menneske træder ind i sjælenes fællesskab og står ikke alene. De ensomme perioder er resultatet af forkert orientering og en holden fast ved det, der skjuler visionen, og som fylder hænderne i den grad, at de ikke kan gribe det, der er blevet kaldt "juvelen i lotusblomsten."¹

Døden

Få ældre mennesker frygter reelt døden, for de længes efter frigørelsen fra de omstændigheder, der holder den fysiske krop fast på det fysiske plan. De længes efter at blive forenet med deres kære, der er gået bort før dem. Mange frygter, at den fysiske krop vil blive fastholdt på det fysiske plan ved hjælp af avanceret teknologi, selvom det er tydeligt, at sjælen er i gang med en tilbagetrækningsproces. Det er ofte de pårørendes ønske snarere end den døendes ønske – eller det kan være et ønske fra lægerne, der mener, at det fysiske liv skal opretholdes for enhver pris.

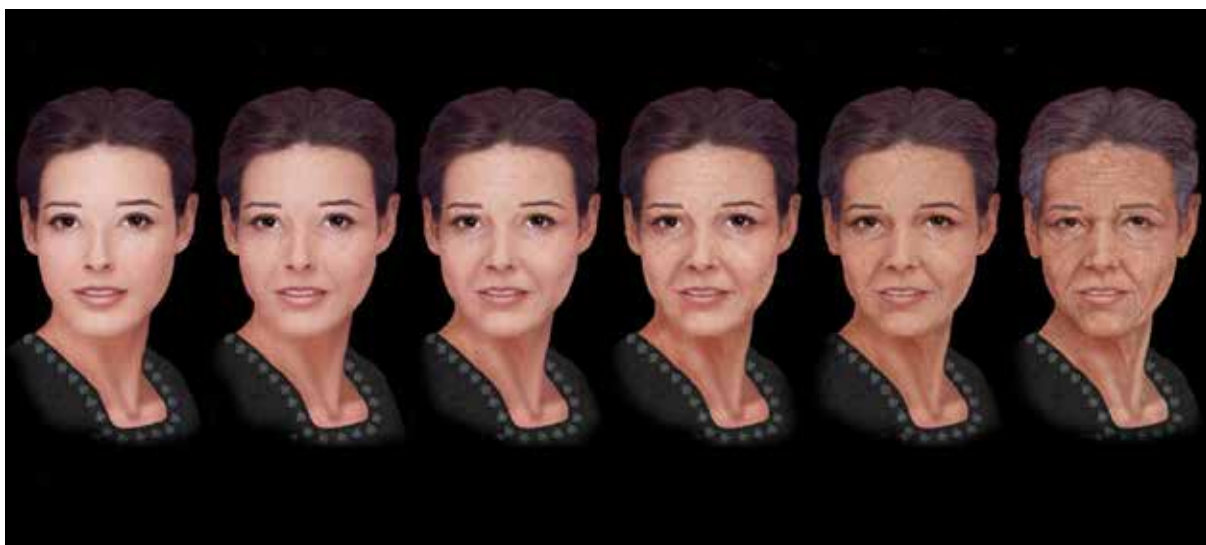
Karmaloven ignoreres ofte, når et fysisk legeme holdes i live, og det er uheldigt i forhold til sjælens mål. Denne tragedie kan undgås, hvis man underskriver et såkaldt livstestamente, hvor det klart fremgår, at man ikke ønsker anvendelse af nogen form for metoder, der vil gribe ind i dødsprocessen. Disse livstestamenter er restgyldige i mange lande.

Erindringer

Det aldrende menneske tænker nogle gange tilbage på de mange år med kampe og husker de ofre han/hun har måttet yde for andres velfærd. Den aldrende begynder at indse, at begrebet "offer" ikke eksisterer, for det, der opleves som et offer, var i virkeligheden en form for selvtilfredsstillelse eller en subtil form for selvmedlidenhed. Offer er i virkeligheden en fuldkommen tilpasning til Guds vilje, idet Guds åndelige vilje og den guddommelige vilje er smeltet sammen.

1 Alice A. Bailey: *Hvid Magi*, s. 106

Her mindes man Shakespeares deprimerende og negative beskrivelse af menneskets tre stadier, men Djwhal Khuls beskrivelse, som han har givet i *Kosmisk ild*, er i høj grad venligere og blidere.

Djwhal Khul fortæller, at devaernes opbygningsarbejde foregår sideløbende med væksten af de to finere legemer – det æteriske og astrale – og det fortsættes indtil modenhed er opnået. Det næste stadie i arbejdet består i store træk af reparationsarbejde og opretholdelse af legemet i årene frem mod fuld manddom, sådan at det kan fungere i overensstemmelse med det subjektive livs formål – og livsmålet varierer naturligvis afhængig af menneskets udviklingsniveau og karma.

Endelig kommer stadiet, hvor opbygningsarbejdet indstilles. Det æteriske legemes vitalitet mindskes, og nedbrydningsprocessen begynder. Sjælen begynder nu at trække sine kræfter tilbage. Lyden bliver svagere og sløvere, og der er stadig mindre volumen til, at overførslen kan fortsætte. Kilden til vibrationerne bliver svagere og svagere – og en periode med tilbagetrækning begynder. Det fysiske legeme bliver svagt og ineffektivt, og sjælen trækker sig nu væk fra centre og funktioner i det æteriske legeme i nogle få timer. Ét for ét afkastes det ene legeme efter det andet, indtil "skyggen" forsvinder, og den befriede sjæl er helt frigjort.

Godt råd til ældre mennesker

Et skrift af en ukendt forfatter – dateret 1692 – blev fundet i den gamle St. Pauls Church i Baltimore, Maryland, USA, og her kan man læse et godt råd til ældre mennesker:

”Bevar interessen for dit eget livsforløb, uanset hvor beskedent det måtte være. Det er en ægte værdi i livets skiftende skæbne. Vær dig selv, og navnlig bør du ikke foregive hengivenhed. Udover den nyttige disciplin, vær da blid mod dig selv. Tag venligt imod årenes råd og opgiv det, der tilhører ungdommen, med stil. Du er barn af Universet – hverken mere eller mindre end træerne og stjernerne. Du har ret til at være her, og uanset om det er indlysende for dig eller ikke, så udfolder Universet sig, som det skal. Hav derfor fred med Gud, og det betyder, at du tror på, at Han er med dig i dine arbejder og aspirationer – og i livets larmende forvirring hold da fred med din sjæl. Trods al verdens hykleri, slid og slæb og brudte løfter, er det stadig en dejlig verden. Vær varsom. Forsøg at være lykkelig.”

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk